

LXXVI.

B e t æ n k n i n g

over

Uoverensstemmelseerne mellem de af Thingene vedtagne
 Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1875
 til 31te Marts 1876.

(Udgivet af Fællesudvalget den 12te Mai 1875).

Efter at Fællesudvalget igjennem tvende Møders Forhandlinger var kommen til det Resultat, at dets Forhandlinger om Uoverensstemmelseerne i de foreliggende Finantslovsforslag ikke vilde kunne fremmes med Nytte, forinden Udvalget var bekendt med Regjeringens Stilling til dem, overdrog det til Formanden at give Conseilspræsidenten en Meddelelse herom. Som Svar herpaa modtog Udvalget under 9de Mai følgende Skrivelse fra Conseilspræsidenten:

„Det ærede Udvalg har gjennem sin Formand meddelt mig som Regjeringens Chef, at dets Forhandlinger om Uoverensstemmelseerne i de foreliggende Finantslovsforslag ikke vilde kunne fremmes med Nytte, forinden Udvalget er bekendt med Regjeringens Stilling til dem.

Forsaaavidt der nu paa dette Tidspunkt spørges om de enkelte Punkter, som ere Gjenstand for Uenighed, turde Regjeringens Stilling til disse formentlig være tilstrækkelig bekendt, og jeg tør fremdeles forudsætte, at man vil finde det naturligt, at Regjeringen ikke udtaler sig om, hvilke Bempelser paa de enkelte Punkter den for sit Vedkommende maatte mene at kunne gaa ind paa, forinden det nærmere meddeles, hvorledes Udvalgets ærede Medlemmer stille sig til dem.

Af større Interesse for det ærede Udvalg turde det maasse være at have en Tilkjendegivelse af, hvorledes Ministeriet mere i Almindelighed stiller sig ligeoverfor den tilstedeværende Strid og den hele derved fremkaldte politiske Situation. I disse Henseender skal jeg derfor tillade mig at udtale, at Ministeriet, der gaar ud fra, at det paa de under Finantslovbehandlingen omskridte Punkter i alt Bæsentligt er i Uoverensstemmelse med Landstinget, heller ikke nærer nogen Tvivl om, at det for sit Vedkommende vilde kunne tiltræde, hvad Landstinget kunde blive enigt om med Folkethinget, og at Ministeriet maa finde det høist ønskeligt, at en saadan Enighed maatte opnaas. Jeg finder itkun Anledning til at tilføie, at, medens Regjeringen ikke paa nogen Maade kunde anse det forsvarligt eller foreneligt med den Stilling, den har indtaget, at træde tilbage under Kampen; navnlig saalænge den førtes imellem Folkethinget og Landstinget i Forening med Regjeringen, er Situationen efter min Opfattelse en ganske anden, naar Enighed mellem begge Thing kan opnaas, og jeg tager ikke i Betænkning, for derved muligvis fra Regjeringens Side at lette og bidrage til Fortsættelse og Uoverenskomst imellem Thingene, at erklære, at jeg og med mig selvfølgelig hele Ministeriet er beredt til at begjære vor Dimission, saafarnt jeg har forelagt Hans Majestæt Kongen en af begge Thing vedtagne Finantslov til Stadfæstelse.“

Derefter fik Udvalget til en Behandling af de enkelte foreliggende Uoverensstemmelser, der førte til, at Udvalgets Flertal fremsætter de nedenstaaende Indstillinger. Et Mindretal (Berg og S. M. Hansen) indstiller det i Folkethinget vedtagne Finantslovsforslag til uforandret Vedtagelse i begge Thing.